

Gele smurrie blijkt heksenboter

Het is geen plant en het is geen dier of paddenstoel. Het bijzondere is dat de levende natuur niet strikt verdeeld kan worden in een planten- of dierenrijk. Slijmzwammen vormen een apart rijk.

Tijdens een van de werkcachtenden die maandelijks buiten het broedseizoen van de vogels georganiseerd worden door de vereniging Ongeschonden Behoud van het Westzijderveld (OBW) kwamen we een, voor mij althans, nooit eerder ont-

dekte smerige derrie tegen. De heldere, opvallende, bijna lichtgevende gele smurrie blijkt een slijmzwam te zijn, heksenboter (*Fuligo septica*) genaamd. De slijmzwam is een merkwaardig rondkruipende kolonievormige organismen. Op het laagveen

in onze polders zoekt de slijmzwam naar wat eetbaars, zoals bacteriën. Het hele jaar door is hij in verschillende verschijningsvormen te vinden, soms volledig verdroogd of kletsnat. Slijmzwammen zijn niet zeldzaam te noemen, je moet ze een keer gezien hebben. Er zijn diverse soorten, maar de heksenboter is samen met de bloetbilletjeszwam de meest bekende.

Heksenboter is wereldwijd overal te vinden. Het komt als rottend materiaal in alle werelddelen voor. Het heeft een aansprekende, fantasie prikkelende naam. Ik geef de voorbeelden van wat buitenlandse namen. Wat te denken van trollenboter 'troll butter', of hondenbraaksel 'dog vomit slime' (Engels) of 'trollsmör' (Zweeds). In Zweden doet het verhaal de ronde dat heksen en trollen 's nachts de koeien melkten. Na het karnen hadden de trollen met de boter geknoeid. In Texas dacht men dat buitenaardse wezens waren geland toen daar een bewegende slijmklodder werd gevonden.

Uit onderzoek is gebleken dat heksenboter opvallend veel metalen opneemt. Heksenboter bevatte volgens een Duits onderzoek 240 maal meer zink dan de omgeving. En ook de gehaltes aan koper en cadmium waren veel hoger dan de omgevingswaarden. Het gehalte aan calcium was zelfs 11% van het drooggewicht van het organisme (bron: Wikipedia).